

hvorpaa Handelsforholdene med de Stoffer, her er Tale om, er ordnet, ikke lader sig paavise, at der er kommet eet eneste Ulykkestilsælde tilstede, saa maatte man vel ogsaa være berettiget til at sige, at der ikke er nogen Grund til at omordne Handelsforholdene, og at det vilde være ubilligt ved en saadan Omordning at favorisere Apothekerne paa Materialisternes og Droguisternes Beføstning, Noget, som der i de Andragender, der ere indkomne til Thinget, meget stærkt klages over i høj Grad vilde ske. Jeg holder mig saaledes ikke ganske sikker paa, at Lovforslaget her har vendt sig til den rigtige Side, har rettet sine Baanden Veie, hvor de maatte burde rettes; men, som sagt, jeg besidder langt fra Sagkundskab til at kunne udtale nogen afgjørende Mening derom; men efter de Oplysninger, jeg har kunnet staffe mig, og som jeg har tilladt mig at antyde for det høitærede Thing, synes det rimeligt, at der kan være meget stor Tvivl om, hvorvidt der er nogen Anledning til at rette noget Slag mod den bestaaende Handel med disse Stoffer. Jeg kunde tænke, at Lovforslaget ogsaa havde vendt sig en anden Veie, ikke mod de Handlende, gaaende ud fra, at fra den Side var ingen Skade paavist, men havde vendt sig mod Fabrikanten og Haandværkere, navnlig med Hensyn til Anvendelsen af de giftige Stoffer. Thi det tror jeg, man let kan forestille sig, at en Handlende, som er vant til at omgaaes med disse Stoffer og er vant til at iagttage den fornødne Behandling deraf, kan vanskeligere komme til Skade, end naar en Haandværker eller Fabrikant kjober dem, hos hvem de kunne staa i hans Værksted og maasse langt fra være den Orden undergivne som hos den Handlende. Jeg nævnte tidligere nogle Exempler paa, hvorledes disse Stoffer anvendes i Fabrikationen i det Store og staa aabne for Alle, som bevæge sig i Fabrikslokalerne, og det kan ikke være anderledes; men jeg skynder mig dog meget at tilføie, at jeg heller ikke kan se af de af Kommissionen nævnte Tilfælde, at der fra denne Side er Noget at befrygte, eller at der er nogensomhelst Grund til at paalægge Haandværkere eller Forbrugere nogen Svang udover det Bestaaende. Nei, de Ulykkestilsælde, som foreligge, synes at være frembragte hovedsagelig, og i de allerfleste Tilfælde ved Skjedsløshed fra de Paagjaldendes Side. Naar man f. Ex., som der her er Tale om i de frembragne Exempler, lader en Krukke med Arsenikopløsning, som er en Nest fra en Kreaturvast, staa paa et Loft og der blive støbt om, saa at Arsenikopløsningen løber igjennem Loftet og siver ned i et Mælkeskab, er dette jo en utilgivelig Skjedsløshed. Det Samme gjælder, naar man bevarer en Nest af Arsenik saa flet og saa usforvarlig, at man tager i Krukken og tror, at det er Hvedemel istedetfor, at det er Arsenik. Et saadant Exempel er ogsaa nævnt af Kommissionen. Det staa derfor for mig saaledes, at det personlige Ansvar

egentlig med Rette er stillet i Spidsen af Straffeloven, og at det er et stort Spørgsmaal, om de præventive Forholdsregler, Lovforslaget tilsigter at indføre, i Virkeligheden ville ramme der, hvor der skal rammes, om de ikke ville ramme ved Siden af, hvor der ikke er nogen Grund til at ramme, men hvor det dog, som det synes, vil gjøre megen Skade for de Paagjaldende, meget Afbræk ved en Mængde Næringsdrivendes Bedrift. Foruden de præventive Forholdsregler, som der er Tale om med Hensyn til de Gifte, som omhandles i Lovforslagets § 11, indeholdes ogsaa i Lovforslagets § 17 en Række af præventive Forholdsregler mod saadanne Stoffer, som Lovforslaget vel ikke vil henregne til Gifte i Lovforslagets Forstand, men kun til for Sundheden farlige Stoffer. Jeg vil blot i Forbigaaende gjøre opmærksom paa, at denne Afskillelse mellem Gifte og for Sundheden farlige Stoffer, som findes i Lovforslagets §§ 1 og 17, er vistnok paa sine Steder grumme vilkaarlig, thi til de for Sundheden farlige Stoffer i § 17, altsaa ikke til Gifte, henregnes Svovlsyre, Saltsyre og Salpetersyre, saadanne Stoffer, som vistnok efter deres Bestaaffenhed maa betragtes som nogle af de allerfarligste, ikke alene at der forekommer Selvmord ved, at Nogen har drukket dem, men det er jo bekjendt, at Svovlsyre i den senere Kriminalstatistik spiller en ikke ubetydelig Rolle, det er et Stof, som er saa farligt, at, naar det blot kommer i Berøring med den menneskelige Hud, destruerer det den, og i den senere Tid er der jo flere Exempler paa, de skrækelige Virkninger, der kunne fremkomme derved, at Nogen kaster en Anden Svovlsyre i Ansigtet. Jeg skal imidlertid ikke nærmere gaa i Rette med denne Afskillelse mellem Gifte og sundhedsfarlige Stoffer, som Lovforslaget har foretaget. Jeg tror ogsaa, at den for en Del har sin Grund i praktiske Hensyn, fordi saadanne Stoffer som Svovlsyre, Saltsyre og Salpetersyre benyttes dagligdags i en saadan Udstrækning, at det vilde være umuligt at paalægge Handelen med dem de Baand, som Lovforslaget tilsigter at paalægge med Hensyn til de Stoffer, der ere nævnte i § 17. Men selv om de præventive Forholdsregler, som ere foreslaaede i § 17, er det sagt mig fra kompetente Sider, som jeg har al mulig Anledning til at betragte som særdeles kompetente, at de ere af en saadan Bestaaffenhed, at det vil være særdeles vanskeligt at overholde dem, og man har ogsaa sagt mig, at det vilde være unyttigt at overholde dem. I sidste Retning, med Hensyn til Unyttigheden, skal jeg nævne en enkelt Ting, som i den Retning er bleven nævnt for mig. Det hedder nemlig i § 17 c., at Vedkommende ikke maa benytte de Vægte, Steer og andre Redskaber, der bruges ved Afveiningen eller Afmaalingen af de nævnte Stoffer, til andre Bæverer. Farvehandlerne handle af hvide Farver f. Ex. baade med Blyhvidt og med vandrevet Kridt.